

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 511/2020
28.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Ђидић, адвокат из ..., против туженог АД за путеве „Крушевацпут“ Крушевац, чији је пуномоћник Миљан Перовић, адвокат из ..., ради потраживања из радног односа, решавајући сукоб стварне надлежности између Привредног суда у Краљеву и Основног суда у Крушевцу, у седници одржаној 28.10.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За поступање у овом предмету стварно је надлежан Основни суд у Крушевцу.

О б р а з л о ж е њ е

Основни суд у Крушевцу се решењем П1 113/20 од 08.06.2020. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе је доставио Привредном суду у Краљеву, као стварно надлежном суду.

Привредни суд у Краљеву није прихватио стварну надлежност, а предмет је уз пропратни акт П 320/2020 од 16.10.2020. године доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу овлашћења из члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11, 55/14 и 18/20) и члана 30. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр.116/08...88/18), Врховни касациони суд је одлучио да је за поступање стварно надлежан Основни суд у Крушевцу.

Тужиоци су поднели тужбу Основном суду у Крушевцу дана 14.04.2016. године. Предмет тужбеног захтева је исплата разлике зараде, регреса и разлике за топли оброк.

Решењем Привредног суда у Краљеву Рео 5/2014 од 29.04.2014. године, отворен је стечајни поступак над овде туженим, потврђено је усвајање унапред припремљеног плана реорганизације и обустављен је стечајни поступак.

Према одредби члана 22. став 2. Закона о уређењу судова Основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд. Према одредби члана 25. став 1. тачка 4. истог закона прописано је да привредни

суд између осталог суди у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

Из наведеног законског одређења следи да је привредни суд стварно надлежан за суђење у споровима поводом реорганизације, као и за спорове у вези стечаја, осим оних који се односе на утврђење постојања и престанка радног односа покренутих пре отварања стечаја. Међутим, по правоснажности решења о потврђивању унапред припремљеног плана реорганизације, стечајни поступак се обуставља. Тада сагласно одредби члана 73. став 2. Закона о стечају („Сл. гласник РС“, бр.104/09...и 83/14) не наступају последице отварања стечајног поступка па нема ни примене одредби Закона о уређењу судова у погледу стварне надлежности привредних судова у споровима поводом стечаја или реорганизације.

Како се ради о спору између физичког и правног лица у вези са потраживањем разлике зараде, регреса и разлике за топли оброк, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић